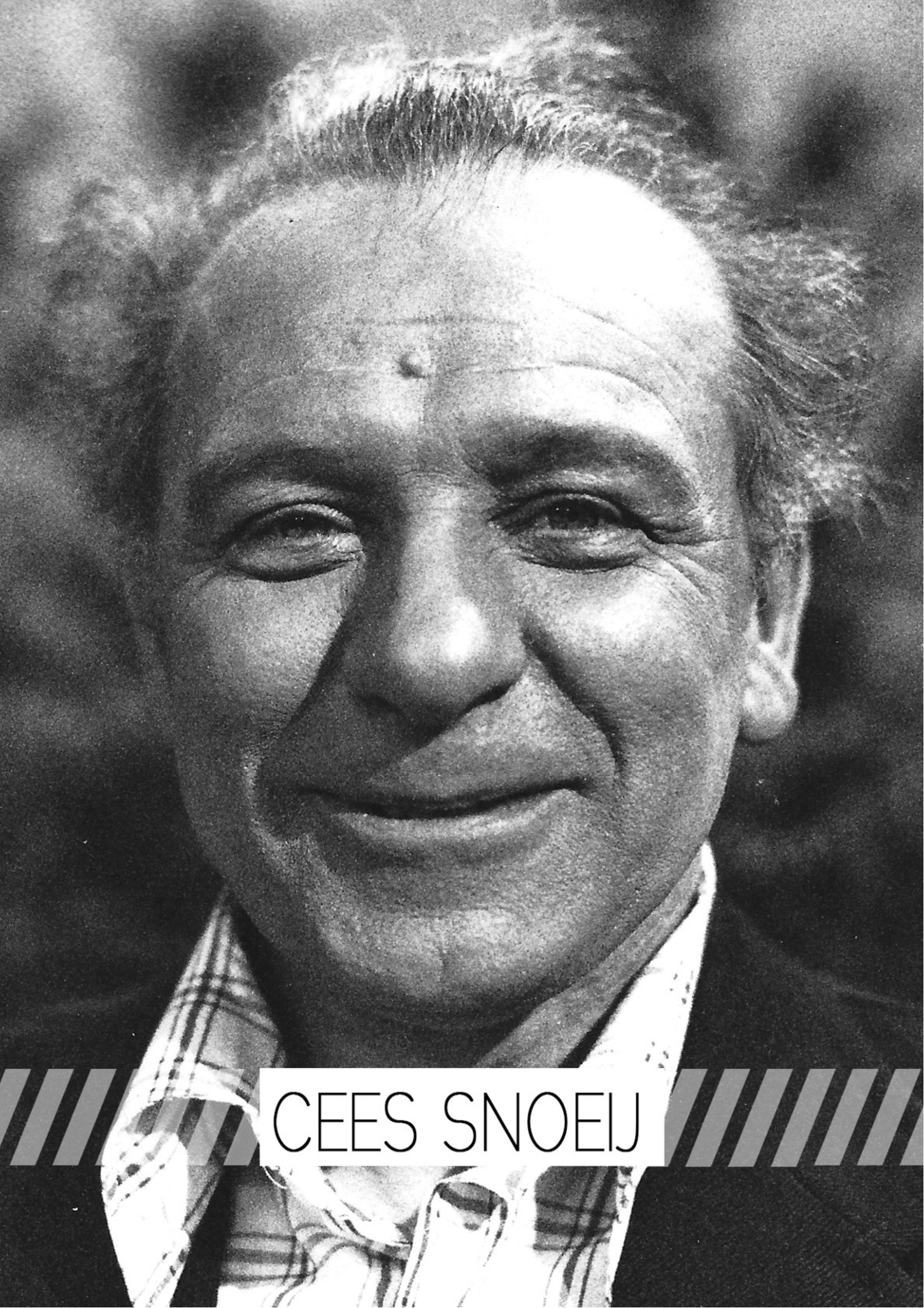

CEES SNOEIJ

Cees Snoeij († 2012) schreef zijn naam als Cees Snoey.

Gewoon,

omdat hij dat mooier vond staan.

Cees was autodidact. Hij had papieren voor gas, water, elektriciteit en was radio- en televisiemonteur. Hij was horlogemaker, instrumentenmaker, typograaf, timmerman, metaalbewerker en werkte kort als beroepsfotograaf. Hij kon smeden, spuiten en decoreren.

De man met de gouden handen , de tv-klusjesman , de effectenman , de duivelskunstenaar ,

het was een bijzondere man met een bijzonder leven.

Cees Snoeij werd in 1922 geboren in Rotterdam. Zijn vader was machinist op een sleepboot, waardoor Cees altijd veel gereedschap tot zijn beschikking had. Nadat hij zijn opleiding als instrumentenmaker aan de Ambachtsschool had afgerond, begon hij zijn carrière op zijn vijftiende toen hij ging werken bij liftenfabriek Hensen in Rotterdam. Daarnaast kluste hij bij mensen thuis om wat extra te verdienen. Hij repareerde alles wat er maar te repareren viel. Cees: "Ik speelde nooit op straat, ik zat altijd binnen te klussen." Hij woonde één huis verder dan zijn vriendin Grada. Tijdens de oorlog nam Grada de zorg voor de kinderen van Cees' broer Piet op zich, die in Laren woonde.

In 1945, vlak na de oorlog, verhuisde Cees ook naar Laren. Daar ging hij samenwonen met Grada in een piepklein schuurtje. Vanaf dat moment ging hij daar aan de slag als horloge- en instrumentenmaker. In die tijd waren er geen onderdelen te krijgen voor horloges en klokken, dus maakte hij deze zelf. "Ik keek nooit op de klok, misschien was ik wel de enige horlogemaker die niet van klokkijken hield." Nog steeds deed hij veel klussen voor mensen in de buurt, wat ervoor zorgde dat dit zijn voornaamste inkomstenbron werd. Ook begon hij met het repareren van radio- en televisieonderdelen.

JAREN 50

In 1950 richtte Cees zijn eigen bedrijf op onder de naam 'Technisch Bureau Cees Snoey'. Cees was inmiddels getrouwd met Grada. Ze kregen samen vijf kinderen, waarvan er later twee toe zouden treden tot het bedrijf.

De familie vestigde zich in een huis met een grote werkplaats en een atelier, van waaruit Cees zijn verschillende beroepen kon uitoefenen.

In de jaren na de oorlog kwamen er veel uitvinders bij Cees langs vanwege zijn technische inzicht. Eén van deze uitvinders was Dook van Bruggen. Hij vroeg Cees een machine te maken die in hoog tempo knopen kon produceren. Zo gezegd, zo gedaan. Niemand bleek echter interesse te hebben in de knopen, terwijl Cees er inmiddels al een paar duizend had geproduceerd. Daarop gooide hij alle knopen op het grindpad naast zijn huis, om het grind weer wat aan te vullen. Een tante van Cees die zeer slechte ogen had, bewonderde het pad en dacht dat zij een knoop zag liggen.

Ze liep naar de bewuste knoop en bukte om deze op te pakken, waarna ze opeens heel veel knopen zag liggen. Ze slaakte een kreet van verbazing.

WEEK VAN

INKOMSTEN

12-9-'45	REP: UURWERKEN C. v/d. PLOEG			f 14.50
13-9-'45	REP: 1 ZAKHORLOGE A.F. KETJEN	f	3.—	
	1 DAM. ARMBAND HORLOGE	"	3.25	" 6.25
13-9-'45	REP: 1 DWERGWEKKER v. ZYP			" 2.50
13-9-'45	REP: 1 FRIESCHE KLOK	"	3.50	
	1 PENDUUL KLOKJE	"	2.—	
	1 DAM. ARMBAND HOR.	"	2.—	" 7.50
15-9-'45	REP: UURWERKEN C. v/d. PLOEG			" 14.75
				f 45.50

Cees hield de administratie heel precies bij en hij schreef alles op wat te maken had met de in- en verkoop van zijn bedrijf. Hij begon hiermee in de week van 9 september 1945 en de eerste factuur stuurde hij aan de heer C. van de Ploeg. voor de reparatie van zijn uurwerk. Tot het begin van de jaren 50 hield hij een wekelijkse administratie van zijn bedrijf bij en daarna deed hij dit maandelijks.

WEEK VAN

	INKOMSTEN	SALDO	f 44.10
26-9-'45	REP: DAMES HOR.	RONCHETTI	" 2.50
26-9-'45	REP: ZILV. COLLIER.	CALIS	" 1.—
26-9-'45	REP: UURWERKEN	v.d. PLOEG.	" 15.75
27-9-'45	REP: 2 DAM. ARM. HOR.	DE WATER	" 5.50
29-9-'45	REP: MUURKLOK	WILGENBURG	" 3.25
29-9-'45	REP: UURWERKEN	v.d. PLOEG.	" 13.75
			f 85.85

In de jaren 50 bouwde Cees een enorme klantenkring op van startende of reeds lang bestaande bedrijfjes. Zij hadden het inzicht en het gebruik van techniek nog niet onder de knie. Men hielp elkaar in het dorp en in de omgeving daarvan. Cees kon met beperkte middelen, maar door deze juist toe te passen, veel kleine en grote problemen oplossen. Hij genoot van wat er uit zijn handen kwam en was zelf soms ook wel verrast door de verschillende invalshoeken die opkwamen in zijn gedachten. Cees' leven werd ook gekenmerkt door een enorme nieuwsgierigheid naar hoe iets gemaakt is en het maakte hem niet uit of iemand met een gebroken bout of met een klus naar hem toekwam die dagen duurde.

Begin jaren 50 kwam Cees in contact met beeldhouwer Willy Mignot, die hij vaak hielp bij de totstandkoming van zijn beelden. Ook dronken ze vaak samen een borrel in een café tegenover het Singer. Cees werkte mee aan het kunstwerk 'De wilde zwanen' van Willy Mignot, dat nog steeds op het terrein van Singer staat. Willy en Cees bewonderden het eindresultaat en Willy vroeg aan Cees of hij dacht dat het kunstwerk sterk genoeg was.

Cees zei, met een krijtje in zijn hand:

> “Zal ik een streepje zetten waar de vleugels gaan breken?”

Na de winter braken de vleugels precies af op deze plek.

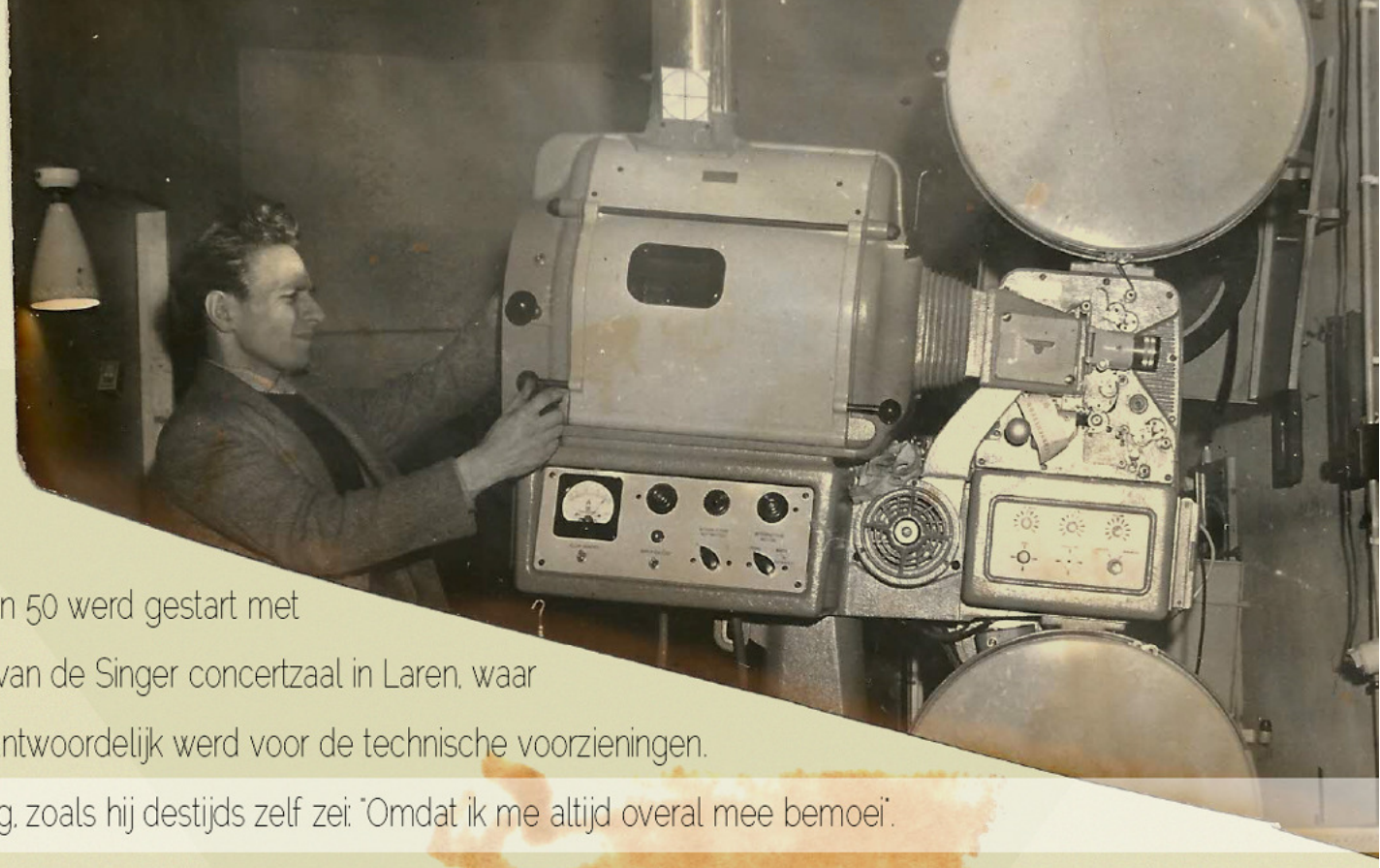

Begin jaren 50 werd gestart met de bouw van de Singer concertzaal in Laren, waar Cees verantwoordelijk werd voor de technische voorzieningen. Simpelweg, zoals hij destijds zelf zei: "Omdat ik me altijd overal mee bemoei".

Singer bleek geschikt te zijn voor tv-uitvoeringen en Cees kwam op het idee er een vaste straalzender bij te bouwen. Hij zei hier destijds over: "Ik heb dat ding er gewoon doorgedrukt, via de pers en zo." De hoogte van de straalzender moest worden bepaald en een aantal deskundigen was wekenlang bezig met het meten van het hoogteverschil, de bomen en de afstand tot de studio. Het schiet niet echt op zo, dacht Cees. Hij had hier een veel eenvoudigere, maar doeltreffende oplossing voor: hij vulde tien ballonnen met helium en bond deze aan elkaar. De tros bond hij aan een klosje garen van Grada, dat hij over een balpen heen had geschoven. Hij belde het schakelcentrum in Hilversum en zei: "Jongens, ik laat zo een tros ballonnen op. Als je die mooi ziet, roep dan stop." Hij liet het klosje garen steeds verder afrollen en zo bepaalde hij dat de straalzender 23 meter hoog moest worden. Na nog wat laatste, extra berekeningen van de deskundigen bleek dat Cees met zijn methode de juiste hoogte had bepaald.

Cees: "Totale kosten van het onderzoek: één daalder."

Zo'n twintig jaar later zei hij over zijn idee voor de straalzender: "Kijk, ik was, en ben trouwens nog, eigen baas. Ik dacht aan mijn boterham." Midden jaren 50 werd Cees gevraagd toneelmeester te worden van Singer. Hij ging akkoord en vervulde deze functie van 1956 tot 1961. Hierdoor kwam Cees bij de televisie terecht.

Een collega van Cees vroeg hem om hulp, omdat hij zijn brandkast niet open kreeg: hij was de sleutels kwijt. De bewuste collega had twee dagen in het sleutelgat zitten peuteren om de deur open te krijgen, maar zonder succes. Ook Cees had geen idee hoe hij de brandkast open kon krijgen. Het duo zette de brandkast op de zijkant en toen gebeurde er wat beide heren niet hadden kunnen bedenken:

de deur viel met een klap open.

Wat bleek: de deur zat helemaal niet op slot, er zat alleen wat verf tussen.

Verschillende vakmensen hadden al geprobeerd de torenklok van de gemeente Laren weer aan de praat te krijgen, maar het was niemand gelukt. Zij waren ten einde raad en vroegen Cees een kijkje te nemen. Cees repareerde de klok zonder enige moeite, uiteraard.

Scheepswerf in schildersdorp

PARIJSE ingenieur bouwt temidden der fruitbomen aan zijn veertiende schip

Uit onderdelen van tank, ijskast en andere afdankertjes groeit staag een comfortabel zeejacht

De Franse ingenieur J. M. Delettrez was specialist op het gebied van dieselmotoren en daarnaast had hij een grote interesse in het bouwen van schepen. Cees hielp Delettrez bij de bouw van zijn veertiende schip, 'Jancyne II', en deze man had het erf van Cees voor het gemak omgedoopt tot scheepswerf. Cees bedacht voor dit schip verschillende creatieve oplossingen. Er was weinig geld beschikbaar om het schip te bouwen en zo gebruikten zij bijvoorbeeld de deur van een oude ijskast als deur van de kajuit, die toegang gaf tot de motorruimte. 'Deze deur sluit iedere odeur van de motor gegarandeerd buiten', aldus Delettrez.

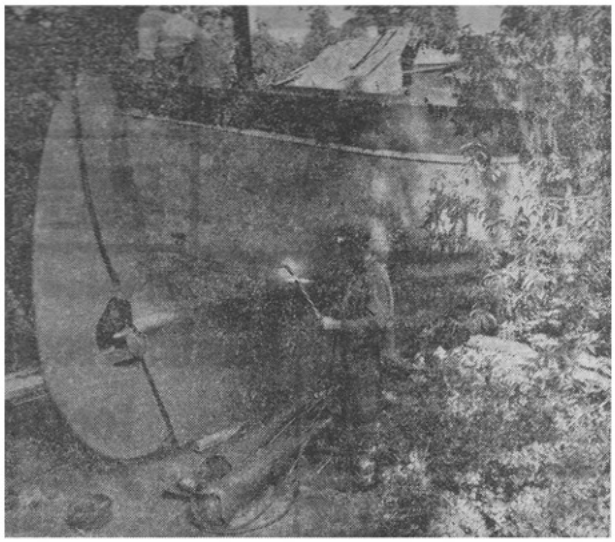

Voorlader en lier haalden zware rol van de molen

Wieken waren na jaren weer eens in beweging

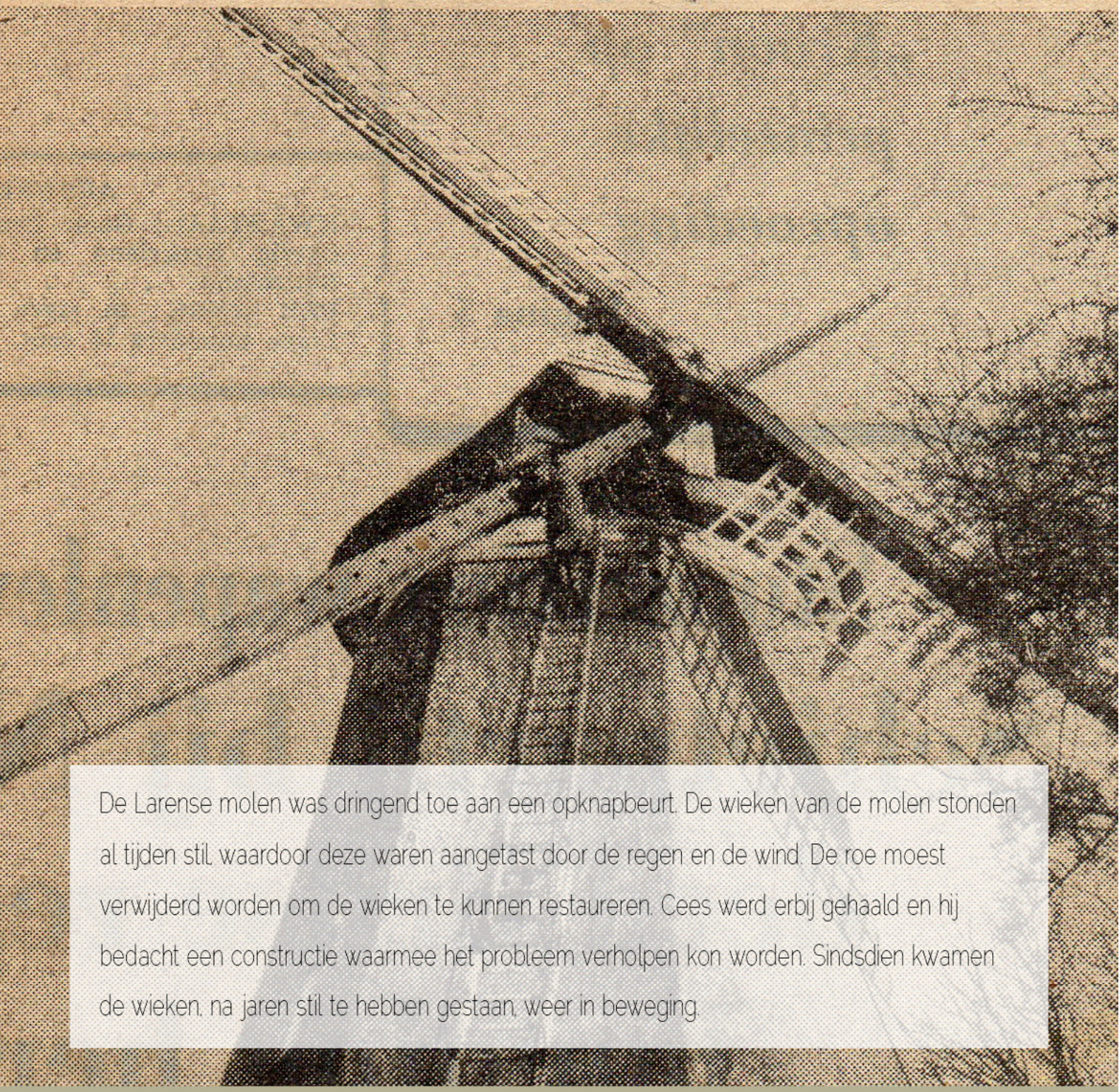

De Larense molen was dringend toe aan een opknapbeurt. De wieken van de molen stonden al tijden stil, waardoor deze waren aangetast door de regen en de wind. De roe moest verwijderd worden om de wieken te kunnen restaureren. Cees werd erbij gehaald en hij bedacht een constructie waarmee het probleem verholpen kon worden. Sindsdien kwamen de wieken, na jaren stil te hebben gestaan, weer in beweging.

Tijdens Cees' werk als toneelmeester voor het Singer in Laren werd Godfried Bomans, een Dickens-kenner, tijdens een programma gevraagd wat zijn liefste wens was: een vliegtuig over Laren te laten vliegen waar de naam van Charles Dickens op te zien was. Het vliegtuig werd klaargemaakt en er stond een statief met een camera klaar om alles te filmen. Maar daarmee kon het vliegtuig niet helemaal worden gevolgd als het overvloog. Cees bedacht een extra constructie om de hoek te veranderen, zodat de camera het vliegtuig constant kon blijven filmen.

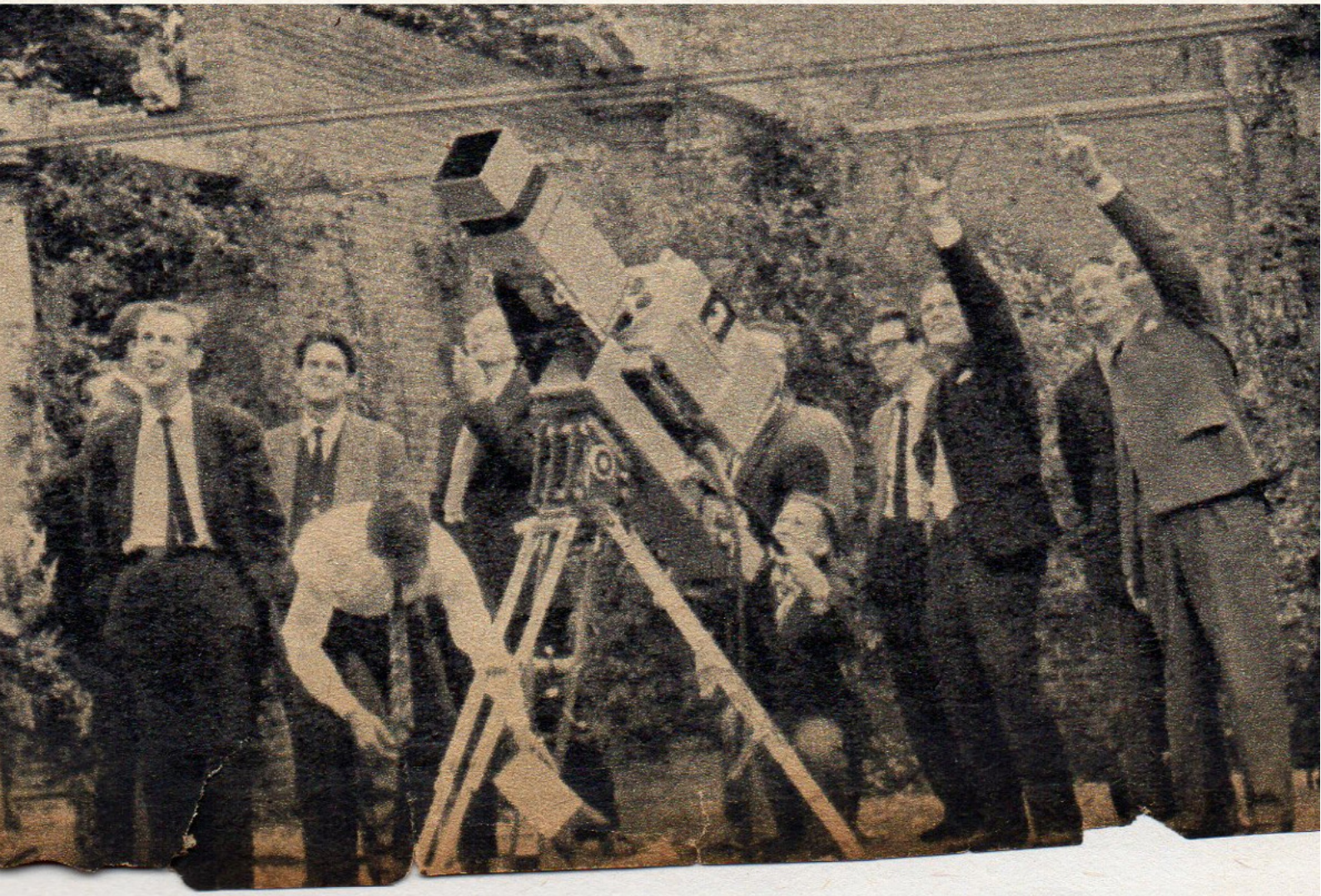

Jaren 60

In 1961 werd in het Singer Museum in Laren de tentoonstelling 'Nederlandse Primitieven' georganiseerd, waar 115 kunstwerken tentoongesteld werden die samen vele miljoenen waard waren.

Directeur Pieter Leffelaar vroeg Cees een beveiligingssysteem te ontwerpen, waarmee de kunstwerken beschermd zouden worden tegen diefstal. Een paar dagen voordat de tentoonstelling geopend zou worden, vroeg Cees aan de directeur of hij een kijkje wilde komen nemen bij een aantal schilderijen. Leffelaar had de schilderijen nog niet eens aangeraakt, toen het alarm keihard afging.

Missie geslaagd.

Toen Cees gevraagd werd hoe hij dit systeem ontwikkeld had, was zijn reactie:

"Jij zet toch ook niet in de krant dat je een mooi slot op de voordeur hebt en dat de sleutel daarvan bij afwezigheid onder het voordeurmatje te vinden is?"

Cees had dan wel een uitstekend beveiligingssysteem ontwikkeld voor het Singer Museum, maar het ging een keer mis met zijn eigen spullen. Cees had zijn fotocamera bij zich toen hij net het alarm bij het Singer Museum had geïnstalleerd. Een automobilist vroeg hem om zijn hulp en Cees zette zijn dure, nieuwe camera even op de stoep neer. Helaas had hij deze camera niet uitgerust met een alarmsysteem en even later bleek deze gestolen te zijn.

1964: Cees werkte vijftien jaar lang in binnen- en buitenland voor het programma 'Zeskamp' van de NCRV, dat tot en met 1987 werd uitgezonden. De spelletjes werden uitgedacht door een team van vijf man, waar Cees deel van uitmaakte. Johan Verhoog, chef-tekenaar van de NOS, tekende de spelletjes uit. De decorafdeling maakte een deel van het decor en Cees was voor het overige deel verantwoordelijk voor de decorstukken en de rekwisieten, waaronder de poppen.

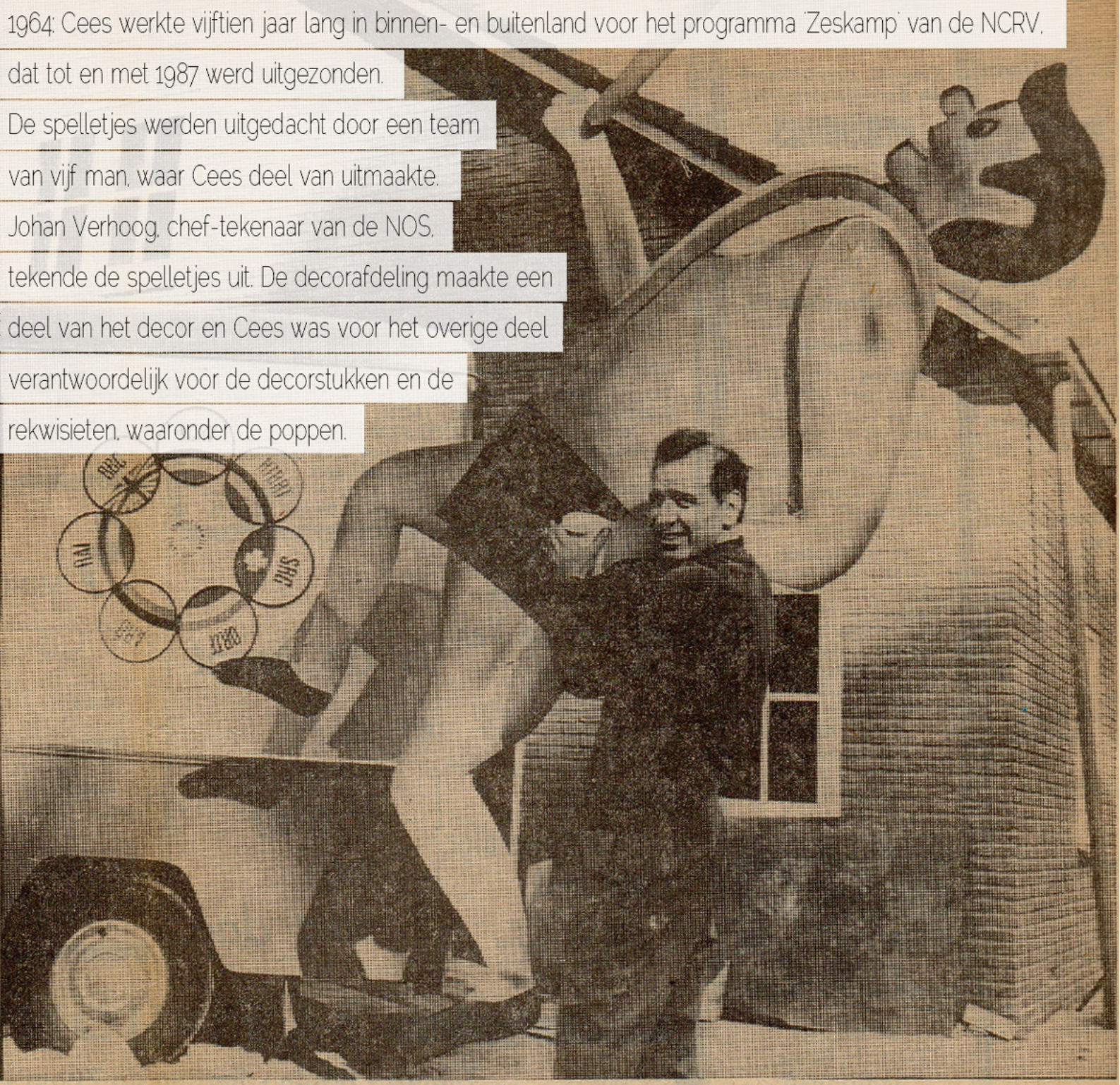

★ **Duivelskunstenaar Cees Snoey met een van zijn hardlopers, die vanavond in de eerste nieuwe aflevering van Zeskamp gebruikt worden.**

Ook maakte Cees het beroemde scorebord en zette hij de fietsenrace op voor dit programma. In de loop der jaren werd het scorebord verbeterd en in 1970 werd datzelfde, maar aangepaste scorebord, gebruikt voor 'Spel zonder Grenzen'.

Jaren later.....

Nadat Delettrez samen met Cees zijn zestiende schip had gebouwd,

bekende Delettrez

dat hij maar een beetje heeft zitten prutsen met de schepen die hij eerder bouwde,

zonder Cees

, en dat terwijl Cees nog nooit een voet op een boot had gezet.

Vanaf eind jaren 60 maakte Cees voor Poppentheater Toermalijn heel veel technische dingen.

Het poppentheater bestaat nog steeds.

Jaren '70

In 1971 brandden het huis en de werkplaats van Cees tot de grond toe af en daarbij ging alles verloren. Ook de radio- en televisiezaak die hij aan huis had, bleef niet gespaard. Cees was op dat moment bezig met het maken van twee meter lange plastic poppen van wielrenners die gebruikt zouden worden bij de beslissende wedstrijd van Zeskamp-sport in Ahoy in Rotterdam, samen met zijn zoon Pim. Er zat een spaak van een frame los en die wilde Cees vastlassen.

Toen ging het mis; er hingen nog een hoop gassen van de Bisonkit in de lucht. Ook vanwege het rieten dak was het binnen een uur gedaan met het huis en de werkplaats.

Schade: 150.000 gulden

en Cees was slechts voor 14.000 gulden verzekerd.

Terwijl Cees samen met Grada, zijn dochters en zoon Pim buiten naar de brand stond te kijken, kwam ineens zoon Kees uit het brandende huis lopen.

"Hadden jullie niet even kunnen roepen?"

Cees had veel kennissen die hun hulp aanboden bij het maken van de nieuwe poppen, waardoor deze op tijd klaar waren en op de dag van de wedstrijd was er niets van de tegenslag te merken. Daarnaast zetten zij een actie op met de naam:

'Help Snoeij uit de knoei',

die 17.082 gulden opleverde.
Cees gebruikte het geld om een nieuw huis met een nieuwe werkplaats te bouwen en na negen maanden in een bouwkeet en een woonwagen op het erf te hebben gewoond, had de familie weer een huis en had Cees weer een werkplaats.

Eén van Cees' vrienden bood hem vlak na de brand een sigaret aan. Cees bedankte hem met de woorden:

'Ik heb al genoeg gerookt',

terwijl hij wees naar de resten van zijn voormalige huis en werkplaats die nog aan het smeulen waren. Verder zei hij over de brand: "Iedereen had medelijden, maar 't werkt wel bevrijdend hoor, zo'n brand. Hoe gaat dat, je hebt zeven paar ouwe schoenen die je nooit meer draagt, twee pakken die je nooit meer aanhebt, kapotte stoelen - je doet niks weg. En opeens is alles weg. Dat werkt ontzettend reinigend. Zo'n boerderij is ontzettend mooi op een foto in de Libelle, maar alle deuren klemmen en er zitten pissebedden en spinnen in het dak.". Cees zei hier in 1976 over:

"Dan is het gewoon opnieuw starten en doordouwen. Je moet alles nieuw en anders gaan doen, dus je komt er toch verfrissend uit. Maar het is wel een paardenmiddel hoor, zo'n brand."